

Безмежність і Закони

В житті в нас всіх - земнім й надземнім
Закони діють в усім й завжди,
В свідомості, ще вкрай туземній,
В тих всіх знаннях нема ж й нужди.

Й живе в тім, як в льоху, все людство,
Точніш сказати все ж, - майже все.
В тім - бузувірства ж всі, й розпутства,
Й ніщо, й нікого ж не спасе,

Не хочуть, а тому ж й не можуть,
Свідомість в них усіх з гулькинісі.
В Безмежності ж людина зможе
Стати лише вже й в повний зріст

Тим, хто ще хоче, й встигне, й зможе
То ж й повилазити з льохів.
Нам в тім усім Вчення й допоможе,
Від Шамбали всім, хто б зумів

Додати і вже в ній зростати,
В людській, та з Богом вже в собі,
Те лиш Закони зможуть дати,
Й лиш наодинці, не в юрбі.

В життях земних усіх в нас, й надземних,
І точно також - в усіх світах
Пізнаєм ми й себе в тім, й Землю,
Й Безмежність Космосу. Й весь страх

Мовляв: те, що від Бога, - то ж для Бога,
А ми ж живем своїм життям,
В нас на землі своя дорога,
Й навіщо ж ті Закони нам?

Поки в умах в тих, в автономних,
Що далі носа вже й не зрять,
І до Законів вікопомних,
Й в Безмежність - навіть й зазирать

Людський свій, і у всім з людським, тим,
Що є від Бога в кожному з нас,
З Законами ж від Бога, й з Ним,
Й давно в тім усім й прийшов наш час,

Безмежність Божу, й ті Закони,
Що в Космосі всім є, - пізнати,
Й взяти на озброєння Канони
В свою людську, в нас й нашу стать

В трудах постійних, й лиш з трудами,
Й на довгі, довгі в них роки,
В Безмежність – ми, й вона в тім з нами
Відкриє все нам, й залюбки,

Здолаєм й знищимо, й в тім дорого
Відкриємо свій темний льох,
Забудем й геть, як Агні Йогу
Візьмем в серця, в світах в ній трьох.